

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1123206141
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šimková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1123206141.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Šimkovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Eriky Némethovej Stiffelovej LL.M., v trestnej veci obžalovaného B. E. pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 3Tk/1/2023 zo dňa 11.12.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.11.2025 jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa prvostupňový rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

B. E., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom E. XX, Bratislava,

u k l a d á

podľa § 173 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 37Tk/1/2023 zo dňa 11.12.2024 bol obžalovaný B. E. uznaný vinným zo spáchania zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v mesiaci marec 2023 si v Bratislave pri Slovnafte bez príslušného oprávnenia zakúpil od doposiaľ nestotožnenej osoby kokaín za celkovú sumu 38.000,-EUR, ktorý si následne odložil v rekreačnej chatke s garážou so súpisným číslom XXXX, ležiacej na parcelnom čísle XXXX/XX v katastrálnom území H. E. v obci Dunajská Lužná v okrese Senec, v ktorej tiež sám prebýval, kde dňa 28.04.2023 v čase o 10.15 hod. mal ešte z celkového nakúpeného množstva osobne pri sebe v rekreačnej chatke

-1ks plastového vrečka s obsahom vrecúška bielej hrudkovitej látky s hmotnosťou 401,73g s obsahom účinnej látky kokaín v priemernej koncentrácii 81,9% hmotnostných, teda 329,017g absolútneho kokaínu

a vrecúška s obsahom bielej hrudkovitej látky s hmotnosťou 88,85g s obsahom účinnej látky kokaín v priemernej koncentrácii 81,5% hmotnostných, teda 72,413g absolútneho kokaínu,
-1ks plastového vrečka s obsahom bielej hrudkovitej látky s hmotnosťou 139,92g s obsahom účinnej látky kokaín v priemernej koncentrácii 73,5% hmotnostných, teda 102,841g absolútneho kokaínu,

-1ks plastového vrečka s obsahom bielej hrudkovitej látky s hmotnosťou 153,07g s obsahom účinnej látky kokaín v priemernej koncentrácii 30,6% hmotnostných, teda 46,839mg absolútneho kokaínu,

kde celková hodnota kokaínu ním prechovávaného ku dňu 28.04.2023 v rekreačnej chatke predstavuje sumu 54.849,90-EUR, pričom kokaín je v zmysle zákona NR SR číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, a učinil tak napriek tomu, že bol rozsudkom Krajského soudu v Brne zo dňa 12.09.2021 sp. zn. 69T/5/2021, právoplatného dňa 22.03.2022 v spojitosti s uznesením Vrchního soudu v Olomouci zo dňa 22.03.2022, sp. zn. 2To 78/2021 uznaný za vinného a odsúdený pre zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropnými látkami a s jedy podľa § 283 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), odst. 4 písm. c) Trestního zákoníku České republiky.

Súd prvého stupňa o treste za uvedený trestný čin rozhodol tak, že podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na doposiaľ nevykonanú časť trestu odňatia slobody uloženú rozsudkom Krajského soudu Brno - pobočka Zlín zo dňa 12.08.2021, sp. zn. 69T 5/2021v spojitosti s uznesením Vrchního soudu v Olomouci zo dňa 22.03.2022, sp. zn. 2To 78/2021.

Proti výroku o treste tohto rozsudku podal prokurátor ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.01.2025. Prokurátor uvádza, že so záverom súdu prvého stupňa ohľadne upustenia od uloženia ďalšieho trestu sa nestotožňuje. Pokiaľ súd prvého stupňa v rámci svojho odôvodnenia poukázal na okolnosti spáchania trestného činu, možnosť nápravy a pomery páchatel'a (ktoré žiadny spôsobom bližšie nešpecifikoval), a preto dospel k záveru, že je na mieste upustiť od uloženia ďalšieho trestu, je prokurátor naopak toho názoru, že práve všetky tieto okolnosti svedčia v neprospech obžalovaného a preto ich bagatelizovanie pri rozhodovaní o treste v posudzovanom prípade nie je na mieste. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný napriek tomu, že mal vedomosť o jeho odsúdení Krajským súdom v Brne, pobočka Zlín, na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov a 6 mesiacov za závažnú drogovú trestnú činnosť, navyše ako člen organizovanej skupiny a v spojení s organizovanou skupinou pôsobiacou vo viacerých štátoch, naďalej v období od mesiaca marec 2023 do 28.04.2023 od doposiaľ nestotožnenej osoby opätovne zakúpil a následne neoprávnene prechovával v obci Dunajská Lužná, kokaín v celkom množstve o 786,57 g, čo je takmer 1 kilogram. Je nutné dodať, že obžalovaný sa prebiehajúceho hlavného pojednávania na Krajskom súde v Brne, pobočka Zlín, zúčastňoval, v tomto konaní mal obhajcu, ktorý aj podal proti rozsudku krajského soudu odvolanie, ktoré bolo uznesením Vrchního soudu v Olomouci zo dňa 22.03.2022 zamietnuté. Možno teda uzatvoriť, že obžalovaný vedel o svojom odsúdení českým prvostupňovým súdom, a to rozsudkom zo dňa 12.08.2021, ktorým bol uznaný za vinného z prejedávaného zločinu nedovolené výroby a iného nakládání s omamnými a psychotropnými látkami a s jedmi podľa § 283 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákonníka České republiky a o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 10 rokov a 6 mesiacov, toto odsúdenie ho však od páchania ďalšej závažnej drogovej trestnej činnosti neodradilo a pokiaľ by mu v tom nezabránil orgány činné v trestnom konaní dňa 28.04.2023, naďalej by v jej páchaní aj pokračoval. Navyše pokiaľ obžalovaný tvrdí, že kokaín v celkovom množstve 783,57 g si zadovážil pre vlastnú potrebu, nakoľko je od neho závislý a mesačne spotrebuje 150 až 200 g kokaínu, prokurátor dal do pozornosti závery znaleckého posudku MUDr. A. U. z odvetvia psychiatria, v zmysle ktorých obžalovaný nie je závislý ani na alkohole, ani na omamných látkach alebo psychotropných látkach.

Ďalej prokurátor poukázal na to, že za tento trestný čin zákonodarca stanovil sankciu v podobe trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov až 20 rokov, a teda jasne v príslušnom ustanovení prejavil potrebu ochrany spoločnosti pred takýmito závažnými trestnými činmi. Obžalovanému bol pritom v rozsudku českého soudu pri trestnej sadzbe v rozmedzí 10 rokov až 18 rokov uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, avšak ako bolo vyššie spomenuté, ani uloženie tohto trestu odňatia slobody nezabránilo obžalovanému páchať obdobnú trestnú činnosť na území SR. U osoby obžalovaného ide teda o pravého nenapraviteľného recidivistu a jeho konanie vypovedá o jeho absolútnom nerešpektovaní právneho poriadku a o možnostiach jeho nápravy, ktoré vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti na

rozdiel o súdu prvého stupňa, prokurátor nevzhliada. Súd prvého stupňa taktiež pri ukladaní trestu neprihliadol na tú skutočnosť, že obžalovaný podľa lustrácie v ZVJS nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody dňa 10.01.2024, a teda v čase rozhodnutia o upustení od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Trestného zákona dňa 11.12.2024 vykonal zo skoršieho rozsudku českého súdu so započítaním trvania väzby len 17 mesiacov. Prokurátor je toho názoru, že pri takýchto okolnostiach spáchania trestného činu, možnosti nápravy a osobných pomeroch obžalovaného, je postup súdu prvého stupňa absolútne neprímeraný.

Okrem toho súd prvého stupňa postupoval nesprávne, ak upustil od uloženia ďalšieho trestu vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu Brno, pobočka Zlín zo dňa 12.08.2021, sp. zn. 69T/5/2021 v spojení s uznesením Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 22.03.2022, sp. zn. 2To/78/2021, nakoľko v rámci uznávacieho konania bolo toto rozhodnutie rozsudkom Krajského súdu v Bratislave dňa 16.11.2023 uznané na území SR a správne mal upustiť od uloženia ďalšieho trestu k tomuto rozsudku.

Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 až 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň navrhol obžalovanému uložiť ochranný dohľad v trvaní 3 rokov a trest prepadnutia veci, a to kuchynskej váhy zn. Tescoma a kovový lis s drevenou podložkou.

Obžalovaný, ktorému bolo odvolanie prokurátora v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené, nevyužil svoje právo vyjadriť sa k nemu.

Vec bola odvolaciemu súdu predložená dňa 24.03.2025. Odvolací súd po predložení veci nezistil také vážne procesné nedostatky napadnutého rozsudku či konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Preto nariadil vo veci verejné zasadnutie.

Odvolací súd postupom podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku doplnil dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Ntc/28/2023 zo dňa 16.11.2023, správou národnej kriminálnej agentúry, odbor Bratislava, Prezídia PZ, ČSV: PPZ-252/NKA-BA2-2022 zo dňa 24.07.2023, uznesením národnej kriminálnej agentúry odbor Bratislava, Prezídia PZ, ČVS: PPZ-252/NKA-BA2-2022 zo dňa 05.04.2023, uznesením národnej kriminálnej agentúry odbor Bratislava, 2. oddelenie vyšetrovania, Prezídia PZ, ČVS: PPZ-252/NKA-BA2-2022 zo dňa 07.11.2022, zápisnicou o výsluchu svedka B. E. zo dňa 24.07.2023, uznesením národnej kriminálnej agentúry odbor Bratislava, 2. oddelenie vyšetrovania, Prezídia PZ, ČVS: PPZ-252/NKA-BA2-2022 zo dňa 12.08.2024, uznesením národnej kriminálnej agentúry odbor Bratislava, 2. oddelenie vyšetrovania, Prezídia PZ, ČVS: PPZ-252/NKA-BA2-2022 zo dňa 27.07.2023, odpoveďou sudcu Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň zo dňa 18.09.2025, zápisnicou o výsluchu B. E. v rámci medzinárodnej pomoci zo dňa 24.07.2023 v nemeckom a slovenskom jazyku, odpoveďou sudcu Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň zo dňa 27.10.2025 a rozsudkom Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň sp. zn. 041 S He 60/24b.

Z uvedených listinných dôkazov vyplynulo, že uznesením národnej kriminálnej agentúry odbor Bratislava, Prezídia PZ, ČVS: PPZ-252/NKA-BA2-2022 zo dňa 05.04.2023 bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a uznesením národnej kriminálnej agentúry odbor Bratislava, 2. oddelenie vyšetrovania, Prezídia PZ, ČVS: PPZ-252/NKA-BA2-2022 zo dňa 07.11.2022 bolo začaté trestné stíhanie vo veci obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods. 3, ods. 4 písm. b), písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona a obžalovaný B. E. v týchto konaniach vypovedal v procesnom postavení svedka. Táto jeho výpoveď bola prevzatá v rámci medzinárodnej právnej pomoci do konania v Rakúskej republike, pričom zo správy sudcu Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň vyplýva, že rozsudok proti Z. L. a B. G. bol v niektorých bodoch založený na pôvodnej výpovedi B. E. pred slovenským policajným orgánom zo dňa 27.07.2023, v ktorom B. E. masívne obvinil vyššie uvedeného osoby s obchodovania s drogami. Rozsudkom Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň sp. zn. 041 S He 60/24b boli Z. L. a B. G. uznaní za vinných z obchodovania s drogami v rámci zločineckej skupiny a boli im uložené dlhoročné tresty odňatia slobody.

V rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa zástupca krajskej prokuratúry pridržiaval písomne podaného odvolania, ktoré podali vo výroku o treste a s poukazom na toto odvolanie navrhol, aby mu odvolací súd vyhovel, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil nepodmienečný trest vo výmere 7 až 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ochranný dohľad v trvaní 3 roky a tiež trest prepadenia vecí špecifikovaných v odvolaní.

Obhajca na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora ako nedôvodné. S dôvodmi, ktoré uvádza prokurátor sa nestotožňuje, okrem námietky, že súd prvého stupňa mal upustiť od ďalšieho trestu vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Bratislave. V danej veci išlo o prechovávanie drog a vyšetrovaním sa ani náznakom nepreukázalo, že by išlo o predaj drogy. Obžalovaný sa priznal, spolupracoval, pričom išlo o spoluprácu na medzinárodnej úrovni, páchatel bol v Rakúsku aj odsúdený. Obžalovaný sa tohto skutku dopustil ešte pred nástupom do výkonu trestu, zároveň išlo o trestný čin menšej závažnosti ako v Českej republike, a vo výkone trestu sa zmenil. Pokiaľ ide o závery znaleckého posudku, tak vyšetrovanie obžalovaného trvalo iba krátko a závislosť na kokaíne nevzniká hneď ako pri iných návykových látkach. Aj z listinných dôkazov, ktoré boli oboznámené na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyplýva, že obžalovaný preukázal zmenu a zároveň sú tu dôvody na upustenie od ďalšieho trestu. Obžalovaný má uložený trest vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov a preto ukladanie ďalšieho trestu na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a nie je potrebný. Preto obhajoba považuje výrok o treste za správny. Ak by sa s uvedeným odvolací súd nestotožnil, tak v prejednávanej príhode sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu.

Obžalovaný pred odvolacím súdom uviedol, že sa necíti ako zločinec, tak ako to vykresľuje prokurátor. Mal firmu na solárne panely v Českej republike a bol užívateľ kokaínu, asi 5-6 rokov. V Českej republike predal asi 20 g kokaínu za celú dobu a za to dostal exemplárny trest, čo odôvodnili tým, že išlo o kokaín, ktorý sa vyrába v Južnej Amerike. Ak by to bol napríklad heroín, alebo pervitín, tak by za to dostal možno tri roky. Čo sa stalo na Slovensku, tak sa stotožňuje s tým, čo uviedol prokurátor, ale on prechovával drogy pre seba, lebo sa zrušil z toho trestu, ale drogy mu nepatrili a na tú osobu aj vypovedal, ktorému patrili. Podľa názoru obžalovaného sú tu drakonické tresty, on sa už zmenil, prestal piť, fajčiť, drogy neberie dva a pol roka. Má rodičov a priateľku, ktorá ho čaká. Keby bol aj teraz prepustený, ničoho takéhoto by sa nedopustil. Nerozumie záverom znaleckého posudku, on bol na D., bol závislý na kokaíne. Znalkyňa iba povedala, že je disociálna osoba potom, čo sa s ňou odmietol baviť, lebo bol na dne. Záverom uviedol, že odpykáva 10 a pol ročný trest, z ktorého doposiaľ vykonal dva roky. Ľutuje toho, čo sa stalo, vypovedá aj v inej trestnej veci.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne uvádza, že odvolanie podané prokurátorom je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5 podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 2, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Odvolací súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III podal dňa 23.10.2023 obžalobu na B. E. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a lebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 7 písm. c) Trestného zákona na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.12.2024 prokurátor modifikoval obžalobu tak, že upravil právnu kvalifikáciu skutku, a to tak, že skutok je právne kvalifikovaný ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c) ods. 4 písm. c) Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Obžalovaný B. E. následne po takto modifikovanej obžalobe učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný. Po kladných odpovediach na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), e), f), g), h) Trestného poriadku a odporúčajúcom návrhu prokurátora súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania viny nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Súd prvého stupňa na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného B. E. vinným zo spáchania zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c) ods. 4 písm. c) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 na skutkovom základe uvedenom v modifikovanej obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie smerovalo len voči výroku o treste, odvolací súd si splnil prieskumnú povinnosť len vo vzťahu k prípadným chybám konania a rozsudku odôvodňujúcim podanie dovolania, a vo vzťahu k výroku o treste. K vyhláseniu výroku o vine došlo potom, čo obžalovaný na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný v zmysle v obžaloby, a súd prvého stupňa toto jeho vyhlásenie prijal. Z tohto dôvodu výrok o vine nebol a ani nemohol byť napadnutý odvolaním, a nadobudol právoplatnosť jeho vyhlásením dňa 11.12.2024.

K výroku o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to zápisnicou o vydaní veci, odpisom registra trestov obžalovaného, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov a správou Národnej kriminálnej agentúry, odbor Bratislava.

Súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovanému bolo potrebné ukladať ďalší trest v zmysle § 43 Trestného zákona, pretože odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom, t. j. rozsudkom Krajského súdu v Brne - pobočka Zlín, sp. zn. 69T/5/2021 zo dňa 12.08.2021, právoplatného v spojení s uznesením Vrchného súdu v Olomouci sp. zn. 2To/78/2021 dňa 22.03.2022, uznaného na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Ntc/28/2023 zo dňa 16.01.2023, vykonaný. Podľa tohto ustanovenia súd totiž postupuje vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný a ukladá mu trest rovnakého druhu. V takýchto prípadoch nesmie tento rovnaký druh trestu spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú Trestným zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Odvolací súd sa však nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že sú splnené zákonné podmienky na postup podľa § 44 Trestného zák. <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252344'&ucin-k-dni='30.12.9999'>ona, a to z dôvodu, že trest uložený skorším rozsudkom, i keď vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a nepovažuje za dostatočný. Iba samotné odsúdenie obžalovaného na nepodmienečný trest vo vysokej výmere, totiž nepostačuje na konštatovanie dostatočnosti uloženého trestu. Dostatočnosť ochrany spoločnosti je potrebné skúmať vždy s ohľadom na individuálne skutkové okolnosti konkrétnej trestnej veci v úzkej súvislosti s vlastnosťami a osobnosťou páchatel'a. Súd je povinný skúmať, či skoršie uložený trest splnil, resp. môže splniť svoj účel, či primäl páchatel'a zamyslieť sa nad svojím správaním a či je nevyhnutné znovu uložiť trest za účelom predchádzania ďalšej trestnej činnosti. Z tohto pohľadu upustenie od ďalšieho trestu by malo prichádzať do úvahy najmä vtedy, ak novo spáchaný trestný čin vykazuje znaky menšej závažnosti a následok a okolnosti spáchania trestného činu nie sú priveľmi závažné. V opačnom prípade súd bude musieť uložiť ďalší trest, pretože predchádzajúci trest nepostačuje na nápravu páchatel'a, nenaplnia účinky generálnej, predovšetkým individuálnej prevencie, čiže neodradil a nezabránil páchatel'ovi v páchaní trestnej činnosti.

Je nutné prisvedčiť odvolaniu prokurátora v tom, že obžalovaný spáchal v oboch prípadoch závažnú drogovú trestnú činnosť, v prejednávacom prípade v relatívne krátkom čase potom, ako bol odsúdený skorším rozsudkom uznaným na území Slovenskej republiky, a ani uložený trest vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov, obžalovaného neodradil od toho, aby takúto závažnú drogovú trestnú činnosť páchal na území Slovenskej republiky, a zároveň vzhľadom na množstvo zaisteného kokaínu, sa jednalo o konanie rovnako závažné, ak nie závažnejšie a nebezpečnejšie ako tomu bolo pri uznaní viny za trestný čin spáchaný v Českej republike. Uvedené vypovedá o možnostiach nápravy obžalovaného, pričom ani jeho vysvetlenie, že kokaín v celkovom množstve 786,57 g mal pre osobnú spotrebu, nielenže nie je akceptovateľné, a to vzhľadom na závery znaleckého posudku, podľa ktorých nie je závislý na omamných a psychotropných látkach, ale naopak demonštruje nedostatok kritickosti obžalovaného vo vzťahu ku skutku. Predovšetkým táto okolnosť vypovedá o možnostiach nápravy obžalovaného i o požiadavkách ochrany spoločnosti. Za tejto situácie neprichádzalo do úvahy tzv. „dobrodienie“ Trestného zákona, ktoré v § 44 Trestného zákona umožňuje neuloženie trestu (upustenie od uloženia ďalšieho trestu), ak skorší uložený trest je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného zákona zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol vo veci rozsudkom na podklade dokazovania doplneného odvolacím súdom.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu odvolací súd v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, prihliadol na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ktoré v prípade obžalovaného ustálil tak, že je u neho daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko táto vyplýva u obžalovaného z viacerých jeho procesných prejavov. Od prípravného konania až po odvolacie konanie nezmenil svoj pôvodný postoj o trestnom čine, ktorý priznal a ľutuje ho, čo opakovane v priebehu konania deklaroval. Odvolací súd po doplnenom dokazovaní na verejnom zasadnutí zároveň zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. o) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný napomáhal k usvedčeniu viacerých obvinených, ktorí obchodovali s kokaínom s medzinárodným prvkom, čím poskytol významné informácie o fungovaní zločineckej skupiny. Priťažujúce okolnosti zistené neboli.

Pri úvahách o výmere trestu odvolací súd na základe kritérií uvedených v § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a dôkazov týkajúcich sa osoby obžalovaného vykonaných na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu a okolností prípadu zistil splnenie zákonných podmienok uvedených v § 39 ods. 1 Trestného zákona pre mimoriadne zníženie trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby. Citované ustanovenie zákona vyžaduje pre uloženie trestu pod spodnou hranicou trestnej sadzby existenciu výnimočných okolností prípadu, ktoré sa posudzujú z hľadiska pomerov páchatel'a a skutkových okolností.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Pod okolnosťami prípadu treba rozumieť napríklad skutočnosť, že sa páchatel' dopustil trestného činu v afekte, úzkosti, strachu, ktoré mali pôvod mimo osoby páchatel'a. Inými slovami, musí ísť o také okolnosti prípadu, ktoré sa vymykajú bežným a všeobecným okolnostiam prípadu.

Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a pod.). Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zmenšenej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod.

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu tohto ustanovenia len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

V prípade obžalovaného B. E. odvolací súd vzhladol za výnimočnú povahu a účinky jeho pomoci pri odkrytí a usvedčení závažnej organizovanej, rozsiahlej a dlhodobej drogovej trestnej činnosti viacerých osôb, páchanej v rámci zločineckej skupiny s cezhraničným presahom. Na základe posúdenia výpovede obžalovaného v procesnom postavení svedka a oboznámenia sa so správou sudcu Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, odvolací súd vyhodnotil spoločenský prínos obžalovaného ako zásadný a významný. Okrem toho obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný, a tak uľahčil súdu i prokurátorovi dokazovanie, čo viedlo odvolací súd k záveru, že trest uložený súdom prvého stupňa hoc aj za použitia § 39 ods. 5 Trestného zákona, tzn. vo výmere 5 rokov a 4 mesiace rokov, je pre obžalovaného neprimerane prísny. Obžalovaný je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, učinil hlbokú sebareflexiu, čo odôvodňuje predpoklad nepokračovania v protiprávnych aktivitách po nastúpení účinkov výkonu trestu. Tieto skutočnosti odvolací súd považuje za naplnenie dikcie § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Pri posudzovaní konkrétnej výmery trestu s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona mohol súd ukladať v zmysle § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere minimálne 2 roky. Hodnotiac závažnosť spáchanej trestnej činnosti, ale aj všetky spomenuté pomery obžalovaného, fakt, že obžalovanému je ukladaný ďalší trest, čo pre odsúdeného bude znamenať kontinuálny dlhoročný výkon trestu odňatia slobody, napriek tomu, že dôvodom ukladania ďalšieho trestu je výlučne zlyhanie obžalovaného, odvolací súd, poznajúc tieto konsekvencie, dospel k záveru, že uloženie trestu na samej spodnej hranici zníženej trestnej sadzby, t.j. vo výmere 2 roky, bude korešpondovať s požiadavkami individuálnej aj generálnej prevencie, naplní ochrannú funkciu trestu vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti a zároveň primerane vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a. V takto uloženom treste je zohľadnená jednak hlboká sebareflexia obžalovaného a jeho významný spoločenský prínos pri odkrytí závažnej drogovej trestnej činnosti s cezhraničným prvom, ale aj závažnosť prejednávaneho trestného činu, kedy nemožno prehliadať jeho negatívne dôsledky.

Obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ho odvolací súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Odvolací súd neuložil ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko na jeho uloženie neboli splnené zákonné podmienky. Obžalovaný nebol v minulosti najmenej dvakrát odsúdený za takýto trestný čin, resp. nebol dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a vzhľadom na jeho doterajší život, na prostredie, v ktorom žije, na povahu spáchanej trestnej činnosti, nie sú v súčasnosti indície na to, že by po výkone trestu nevedol riadny život.

Odvolací súd neuložil obžalovanému ani trest prepadnutia veci, nakoľko nejde o veci, ktorých prepadnutie by vzhľadom na ich nulovú finančnú či emocionálnu hodnotu smerovalo k splneniu účelu trestu. Ide o veci bezcenné, a preto bude potrebné o nich rozhodnúť iným spôsobom predpokladaným Trestným poriadkom. Ak by sa ukladali tresty prepadnutia obdobných vecí páchatel'om trestných činov, bolo by následne potrebné postupovať podľa právnych predpisov týkajúcich sa správy majetku štátu aj pri takýchto veciach, čo sa tiež prieči účelu trestu prepadnutia veci zo všeobecného hľadiska. Z uvedeného dôvodu odvolací súd neuložil trest prepadnutia veci kuchynskej váhy a kovového lisu s drevenou podložkou.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.